

# SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.  
Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér.  
Közsegek, tanítók, iparosok és egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 8 koronáért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.  
Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.  
Kiadóhivatal K.-Vásárhely az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

## Nyári szünet.

Eszteendő óta nincs uborkaszegzonja a nagy világnak. Mire beáll a kánikula a földgömb valamelyik részén mindig ki-pattan valami világgraszoló szenzáció, mely leköti magának az emberiség figyelmét. Így van ez az idén is. A nyár szünetjét alapjában felzavarta a Kinában felkoncizolt diplomaták halálkiáltása. És most mozog Európa, hadseregeket mozgósítanak, fegyvereket oceáni hajókra szállítanak és viszik őket egy idegen világ előre nem látható viszontagságaiba — egy olyan ezél érdekében, melyet mi soha megérteni és jóváhagyni nem fogunk, bárminő okosan és simán érveljenek is a diplomaták. Valami irtóztató embermészárlás az, ami Kinában készül.

Egyebekben a mi saját külön nyári szünetünk megvolna és eléggé zavartalanul élvezheti az, akinek mostmódja van apihenésre. A kiválasztottak, akiknek pénzük és idejük van rá a nyaralásra, fürdőre utaznak, a kevésbé módosak a környéken faluhelyen huzódnak meg a nap égető sugarai előtt.

Magyarország nyaral és ezt igen helyesen teszi, mert most nyílik rá alkalom egy egész esztendő munkája és fáradalma ellenében pihenni és annyira a meny nyire kedvünk szerint élni. Mi nem vagyunk a hivei annak a nyers polgári felfogásnak, mely a szerényebb anyagi viszonyok között élő emberek nyaralását a divat majmolásának mondja. Az egészség

szükséges követelményének, a lélek felüdítőjének tartjuk, ha valaki néhány hétre erdőbe buvik, pataokban fürdik, hegyet mászik, farkas étvágygyal eszik, kitűnően alszik és nem dolgozik. Bizony ajánljuk mindenkinek, aki teheti, hogy tegye meg ezeket.

Tudjuk, hogy népszerű eszme szolgáltatába szegődtünk most. Évről-évre rohamosan nő a száma azoknak, akik családjakkal vagy anélkül is utra indulnak a nyári hónapok alatt s vagy falura, vagy fürdőre mennek. S ilyenkor rendszerint fölbangzik a fővárosi sajtóban a jajkiáltás: a magyar publikum külföldön fürdőzik, a magyar publikum elhanyagolja a magyar fürdőket. Hát bizony ebben van valamelyes igazság. De midőn sajnálattal vagyunk kénytelenek elismerni, hogy a magyar közönség szívesebben megy külföldre fürdőzni, mint a hazai fürdőkbe, melyek pedig szebbek és egészségesebbek, mint számos népszerű külföldi hely, kénytelenek vagyunk ennek az elhanyagolásnak az okát is nyíltan kimondani.

A magyar fürdőhelyek legnagyobb részén kifosztás számba menő drágaság uralkodik. Lakások, de méginkább az ételért olyan árakat számítanak, hogy azok most a világkiállítás idején Páris legelőkelőbb vendéglőiben sem lennének szerények. Tessék előbb ezen a nagy bajon segíteni, tessék a fürdővállalkozó részvénytársaságoknak kevesebb bért szólni a bérlő vendéglősök és szállodások nya-

kába egy-kettőre meg fog változni a helyzet. De a míg ilyen szemérmetlen vendégfosztogatás színhelyei lesznek a magyar fürdők, addig hiába sopánkodnak a pesti lapokban és hiába ánkéteznek aminiszteriumokban.

A nyaralás örömeivel nincs egészen összhangban az agond, mely mostanában számos szülőt foglalkoztat, az olyan szülőket, akiknek fiai most fejezték be az iskolát s neki indulnak az életnek, a kenyérkereset megtanulásának. Száz ésszáz ifju áll most pályaválasztás előtt. Az egész életre kiható fontosságuk azok a megállapodások, melyek most jönnek létre a szülő és gyerek között ennek jövőjét illetőleg.

A szülők midőn gyermekeik sorsa fölött intézkednek, két törvényt tartanak szem előtt. Az első az, hogy gyermeküket ne kényszerítsék olyan pályára, melyhez kedve nincs vagy csak kevés kedve van. A kényszer pályaválasztás a legtöbb esetben keservesen megboszulja magát. A szülők alaposan tanulmányozzák ki, mi akar lenni a fiu és ha csak lehetséges, olyan pályára adják, amelyhez kedve van. Higgyék el, sokkal jobb a fiura nézve, ha olyan pályára lép, mely a szülőknek nincs inyére, mint hogyha olyan kenyérkeresetet tanul, amelyhez neki nincs kedve, tehetsége.

A másik törvény az, hogy a gyerekeknek nem muszáj ám diplomás hivatalnok embernek lenni. A kereskedői és iparosi pálya sokkal nagyobb kilátásokkal ke-

## TÁRGZA.

### Egy kis zeppelinláda.

A jó öreg Zeppelin gróf felsült szegény, bár mint is szépitgetjük a dolgot, pedig, hogy örülne neki minden nemzet egyaránt, csak már meg volna oldva a kormányozható léghajó titka. Nem sokat haladt az aëronotika azóta, hogy Montgolfiore 1783. június 4-én először kísérlette meg léggömbbel a felszállást.

Sokan azt hiszik, hogy Montgolfiore volt a léggömb feltalálója, pedig már 1736-ban egy portugál don Guzman nevű fizikus is kísérleteket tett egy papírosból készített léggömbszerű tákolmánygyal, sikere nem nagy volt, de ő lehetett az idea első megpendítője.

A kormányozhatóság elérését célozták a Besnier és Blanchard találmányai is, persze mindkettő csak a kísérletezés stádiumáig ért el. 1809-ben egy bécsi Dégen nevű órász is megkísérlette egy repülő géppel, de csak annyira vihette, hogy a lovardában, melyet kísérletei céljára engedtek át, ide-oda röpíthetett, póznák kormányzásával, mondjuk: segítségével. Egy vas rudon ült és lábával mozgatót valami szárnyaszerű papírvászon és nádalkotmányt, kísérlete jelentéktelen tudományértékkel bírt, mind számtalan annyi próbálkozóé. Egy Groof nevű né-

metalföldi mechanikus 1874-ben Londonban próbálkozott meg egy repülő gépfélével, de alig szállt fel 400 mtr. magasságig, villámsebességgel zuhant alá és életével fizetett. Repülő gépét esernyővel kombinálta, de leszálláskor az ernyő nem működött és így történt a katasztrófa.

A kísérletek többnyire állatokkal és terhek felszállásával történtek meg és nagy volt az öröm, mikor XVI. Lajos hosszas kapacitálás, után végre beleegyezett, hogy két lelkes francia főnemes aëronota okt. 21-én felszállhatott. Pilatre de Rozier és de Arlande marquisé a dicsőség, hogy ők voltak az elsők, kik a levegőbe mertek szállani. Ugyan ez évben egy Thible nevű asszony is felszállt néhány száz méter magasságba Lionban, az akkor ottidőző svéd király tiszteletére.

Lenormand tanár látva, hogy felszálláskor egyik szerencsétlenség a másikat éri, kísérletet tett ernyőkel és Montpellierben 1783. nov. 26-án házának első emeletéről leereszkedett úgy maga alkotta ernyővel és arra a tapasztalatra jutott, hogy egy már öt mtr. átmérőjű ernyő teljesen elegendő arra, hogy veszélytelenül leszállhasson egy ember bármily magasságból.

Garnerin nevű fogoly már saját hasznára akarta kihasználni az új találmányt és Buda várából, akart ily módon megmenekülni, de megfogták. Később, hogy kiszabadult tökéletesítette próbálkozásait és arra a meggyőződésre jutott, hogy ez ernyők azért fordulnak a levegőben oly gyakran fel, mert kell, hogy

az ernyő csuespontján egy kis nyílás maradjon. Kísérletei ezután mindjobban sikerültek, úgy, hogy később nem je ki gyakori felszállása alkalmából mindig ilyen ernyővel ereszkedett alá, a mint közelebb jutott már a földhöz. Egy Robertson nevű angol másként akart javítani ez ernyőkön úgy, hogy két ernyőt alkalmazott s az egyik ernyő felfelé a másik meg lefelé nyílt, de tévedt számításában és életét vesztette egy kísérletnél. Cocing nevű henfitársa még együgyűbb volt, ő fölfelé nyitott ernyővel próbálta meg a leszállást, daczára társai figyelmeztetésének. Agyon zuzta magát mindjárt a le első alászállásnál.

A század elején valódi léghajózási düh ütött ki és a felszállók száma legió volt. Nevezetesebbek Garnerin, Jacob és Eliz, Robertson, Coxwell, Green Godard, Nadar, Tissandier és a két szerencsétlen Crose Spinelli és Sivel. Tudományos felszállásokat rendeztek Gay-Lussac és Biot s újjabban Glaisher és Welsh Angliában, továbbá Flammarion Franciaországban.

Green szállt fel legelőször és főleg takarékosági szempontból világító gázzal 1832. november havában, és pedig Calais és Dover között a csatornán akart keresztül futni. De nem francia földön kötött ki, hanem kedvezőtlen szelek elvitték a Rajna vidékére. 1846-ban egy Arban nevű léghajós Triesztben szállt fel egyszerű kötélbe fogódzva. Majdnem, hogy megis adta az árát, mert déli szelek a tengernek vitték és itt, hirtelenül egy halászbárka észre

csegteti manapság a mindennapi existenciákat, mint a diploma és hivatal. Figyelmeztetjük a szülőket, hogy nyomják el hiuságokat, midőn gyermekük jövőjéről van szó és ne nagy urat akarjanak belőle nevelni, hanem önálló férfit, aki meg tudja keresni a maga és az eljövendő családja kenyerét. Sok szülői szívet keserített el ez a hiuság, sok ősi portát juttatott dobszóra.

Manapság a kereskedő és iparos, a munkás ember az, aki az első szerepet játsza a világ fentartásában. Az ifjak, akik az ő soraik közé állanak, nemcsak becsületes fehér kenyeret szereznek, de olyan társadalmi állást is, mely nem áll mögötte már a diplomás emberének és hivatalnokának.

## Krónika.

### Az olasz királyt meggyilkolták.

Julius 29-én esti 10 órakor Umberto olasz királyt szíven lőtték, s azonnal be is fejezte dicsőséges életét. A nép iszonyúan fel van háborodva, a gyilkost meg akarták lincolni, alig lehetett őt a nép dühétől megmenteni.

A Gyilkos neve: Gaetano Bressi anarchista, selyemfésző. Négyyszer lőtt a királyra, ebből három lövés talált.

Az egész Olaszország gyászba borult.

Umberto király meggyilkolása szeretett uralkodónkat is igen megdöbbentette.

### Sándor szerb király házassága.

A kis Szerbia nyugalmát egészen megzavarta uralkodójának, Sándornak, házassága. De hogy is ne? mikor az ő felséges királyuk egy volt udvarhölgyet, egy vagyonatlan özvegy asszonyt vezet oltárhoz.

Masin Draga a menyasszony tizennégy esztendővel idősebb a vőlegénynél.

Sándor király kiáltványban tudatta népével, hogy teljesítve régi óhaját, megnősül. A kiáltvány önérettel utal arra, hogy családja a népből származik, azért választ a népből magának élettársát.

Masin családi nevén Lungevics Draga asszony jelenleg 37 éves. Sándor király mintegy négy évvel ezelőtt ismerkedett meg a szép hölgygel, midőn anyját egyszer Biaritzban meglátogatta. Ezen látogatás után Draga asszony csakhamar haza költözött. Belgrádba nyílt házat tartott és a legelőkelőbb társaságok gyülekezéshelyévé tette szalonját.

Általános vélemény róla, hogy művelt, megnyerő feltűnően szép hölgy, akit legfeljebb 30 évesnek lehetne tartani.

A szerb népnek és diplomatáknak eleinte sehogyssem tetszett a menyasszony, de az orosz csár szerencsekívánata némileg lecsillapította a háborgó kedélyeket s lassanként eltűnik a komolyabb bizonytalanságok veszélye is.

nem veszi, oda ful. Az első ballon csapítót, kötéllal lefogott léggömböt 1867-ben Giffard szerkesztette Párisban, és ezzel rendezte felszállásait 50 frankért személyenként, de egyszer elszabadult a léggömb ezer szerencse, hogy nem volt véletlenül ember benne úgy halászták ki néhány mérföldnyire az összes-viszsa rongyolt léggömböt, valami mocsárból.

1870—71-iki német francia háborúban nagy hasznát vették a léggömböknek. Így a körülzárt Párisból, számos család megmenekült, többek között az elnököt is így szöktették ki. Postát, sürgönyöket is ez uton vittek ki a városból és továbbították.

A kormányozható problémáját egy Petin nevű francia akként vélte megoldani hogy a léggömb alá eszlenakot akaszt és lapátokkal foghatja kormányozhatni, de a levegő nem elég sűrű ehhez és az emberi izmok távolról sem elegendők arra, hogy ily nagy apparátust, mely a kormányozáshoz szükségeltetnek mozgásba tudjanak hozni.

Légió azok száma, akik mind e problémába örültek bele, de a legkisebb sikert sem tudták eddig elé felmutatni, így hát az ember még mindig irigye marad a madarak ezrének, melyek oly könnyedén szelik át a levegőt, és uralják azt.

Várjuk tehát azt a Messiást, aki elfogja élni és sikeresen megoldani azt a problémát, amiért a derék Zeppelin gróf életének és vagyonának nagy részét áldozta, sajnos eddig hiába.

D. Amant Leó.

## Kinai események.

Kínáról érkező táviratok és tudósítások oly zavarosok, hogy a Pekingben történetekről tiszta képet szerezni lehetetlen. Azt se lehet teljes bizonyossággal tudni, hogy élnek-e a pekingi követek, vagy nem.

Kinai forrásból jövő hírek még mindig azt állítják, hogy a pekingi követek jul. 9-én még éltek.

A forradalom terjedéséről a napokban is ijesztő hírek jöttek. Jul. 9-én Táj Juen-Fuban a boxszerek és katonák 40 külföldit és száz benszülött keresztyént lemészároltak. Marsdonriában óriási erőt fejtettek ki a kínaiak, sőt egy hírszerint meg is izenték Oroszországnak a háborút, átlépték a határt és ostrom alá vették egy orosz várost.

E nagy veszedelem miatt Oroszország, elhatározta, hogy Kína északi része ellen önálló hadműveletre indul. A kínaiak hadereje a berlini „Militär Wochenblatt” összeállítására szerint 300.000 ember és 60 ágyú.

A hatalmak most arról tárgyalnak, hogy ki legyen a szövetséges hadak fővezére. A kérdést nagyon nehéz eldönteni, mert az oroszok is igényt tartanak az elsőséghez, no meg az angol se enged a magából. Anglia különben most szorult helyzetbe jutott. A rablóhadjárat, a mit a burok ellen indított megköti kezét, lábát, pedig Kínában is nagy érdekei forognak kockán, hol eddig az oroszok által háttérbe szorítottak. De hát így kell neki!

### Mit csinálnak a burok?

Délafrikában még egyre dörög az ágyú, folyik a vér, dicsérve a XX. század humanitását.

A maroknyi bur sereg Transval hegy-völgyei között oly szívós ellenállást fejt ki, hogy az angol hadsereg csak nagy erőfeszítéssel, lassan tud előre törni.

A bur hadsereg öltető lelke Dewett tábornok, ki ugyancsak sok bajt csinált az angolok, nak. Dewett sikereiből újabb kitarást ígítenek. Mégis a lassu küzdelem, előbb-utóbb kimeríti erejüket, de annyi bizonyos, hogy még sok angol vér fog elfolyni.

Székely Huszár.

## Általános közgazdasági helyzet. \*)

Mezőgazdaság, ipar, kereskedelem oly egymással ható tényezők, hogy valamiképen egyik a másiknak kölcsönös hatása nélkül nem fejlődhetik, úgy a közgazdasági viszonyok is csak ezek együttes mérlegelésével ítéltethők meg.

Az 1899-ik év mezőgazdaságilag jó közepes évnél mondható. A termés jó volt, az árak közepesek, tehát a nagy közönség ipari és más szükségleti cikkekre is többet fordíthatott, mint az előző években.

És mégis az egész év nyomott hangulattal telt el. Fölötte megdrágult és szűk lett a pénz, melynek minden téren érezhető hátrányos hatása. Ennek oka — értesülésünk szerint — abban keresendő, hogy az egész világon drága volt a pénz, a külföld visszavonta a magyar értékpapirokba fektetett pénzét s főképp Németország óriási gyárak létesítésére fordította, tehát befektetés útján otthon kívánja gyümölcsöztetni tőkét.

A székelyföld közgazdaságára általánosan nyomasztólag hat, hogy az oly rég óta törvébe vett és törvénybe is iktatott székely vasuti hálózat még soha kiépítés nem nyert. Így, a kedvezőtlen szállítási viszonyok miatt, temérdek kincs hever kiaknázatlanul, amelyeknek feltárása és a világforgalomnak átadása mellett a napról-napra koldusodó székelység jó foglalkozást nyerhetne, a mi rövid idő alatt előnyösen megrátározhatná a székelyföldnek rég óta nyomoruságos közgazdasági helyzetét.

A költő baljósolata: „Pusztulunk, veszünk, mint oldott kőve szét hull nemzetünk”, a székelységnél — fájdalom — ma holnap valóra válik. Hasztalan tárjuk fel évről-évre a bajokat.

Gyárak kellenének, hogy a szegény, kereset nélküli székelységnek ezek is kenyeret adjanak. De ha az állam erősebben magáévá nem teszi az ügyet, itt gyárak kellő számban soha sem keletkeznek. Koldus nép nem építhet gyárakat, külföldi tőke pedig tőlünk messze van s a közlekedés és szállítási eszközök hiánya miatt nem is igen nyerhetők meg. Pedig csak a vasuti hálózat és nagyobb számú új iparüzletek menthetik meg a hazafias népet.

\*) A marosvásárhelyi keresk. és iparkamarának 1899. évről kiadott jelentéséből.

A székelyföld ipara és kesekedelmé évtizedek óta ugyanegy keretben mozog, a szó valódi értelmében vett fejlődésnek nyomára is alig akadunk.

A marosvásárhelyi és székelyudvarhelyi két ipari szakiskolában növekedett jeles képzettségű ifjak máshol keresik életfeltételeiket. Itthon nincs kinok dolgozzanak. A finomabb és így drágább ipari készítményeknek itt csak ritkán akad vevője.

Olyan iparágak volnának, a székelyföldön meghonosítandók, a létezők közül pedig fejlesztendők, a melyeknek produktumai máshol találhatnak értékesítést és a nép legszélesebb rétegeiben is annak hasznát, gyümölcsét élvezheti. Ez a textilipar és a faipar. Ámde mind kettőnél a háziipart kellene alapul venni, mert csak így válhatik a népnek közkinésévé és egy egész nagy vidék életadó elemévé. Erre kellene fordítani a figyelmet a gyár- és ipar meghonosításánál is, amije fájdalom — a székelyföldnek nincs.

A gyár- és ipar kenyeret adna a most kivándorló proletár népnek, a fejlett és kivitelképes háziipar pedig jobb módra helyeznő azon kis gazdákat, földműveseket, akik most csak nyomorogva élhetnek csöpp vagyonkájukból.

Nem kell attól félni, hogy nem maradna ember a székelyföldi nagy- és középbirtokok megművelésére, mert az emberek természettől örökölt más-más hajlammal bírván, egy jelentékeny rész a földmíveléstől soha el nem tér. Hogy drágább lenne a napszám, az egészen természetes, ámde tessék az amugy is kis közép birtokokon, sőt a nagyobbakon is intenzív gazdálkodást meghonosítani s az könnyen elbirja a jobb munka nagyobb költségét.

A honi és főképp a helyi ipar nagyobb felkarolása céljából kamaránk Marosvásárhelyt karácsoni árubazárt rendezett. Szerény kezdet volt, de reméljük, hogy jövőre hova-tovább nagyobb jelentőségűvé válik.

(Vége köv.)

## A székelyföldi iparkiallítás

### ismertetése.

(Folytatás.)

### Fonó- és szövőipar.

A székelyföldi szövő iparáról általában megelégedéssel nem szólhatunk. Sok veszedelmét átvitt az egykor híres székely szövőiparnak; első sorban a civilizáció, mely kezdi viseletükből kiforgatni a székely leányokat, másodsorban a mindenáron üzletet forszírozó közvetítő, kiknek első a perzent.

Nem fonnak és nem szőnek ma már valamennyi székely háznál, uri rendeknél nem is ismerik a szerszámot, a népnél sok helyütt padlásra kerültek. Mőrik a portékát a vásárban, a boltokban s még el is hordozzák házakhoz, ezífrábbat és olcsóbbat. „Nem érdemes vele bajlódni”, így védekeznek a meggondolatlan asszonyok. Régi idők romantikája kiveszöbben; a fonóba nem munkálkodni s a tudásban versenyezni járnak s faluk esőndjét is ritkábban ölénekíti a tiló, a szövőszék és ványoló csattogása.

Kiállításunkon körülbelül képviselve van minden székelyvidék számottevő nő ipara. A sepsi-szentgyörgyi első székely szövőgyár és a Sequens József-féle ugyancsak sepsi-szentgyörgyi posztógyár bir ezek között ipari jelentőséggel. A többi túlnyomó részben háziipar, Sepsi-Szentgyörgyről asztalneműek, függönyök, ágyterítők vannak kiállítva élénk színváltozatban. Eppen a túlnyomóan oláhos színek azok, amiket immár megszokottságuknál fogva kifogásolhatnának, egyébiránt a gyár kitűnő anyagból jól munkált árukat állít elő. Különösen asztalneműt a házi asszonyok dicsérik. Kár, hogy egyéb gyártmányait, nevezetesen a női- és férfi ruhaszöveteket, a melyek Marosvásárhelyt most fölöttébb hódítanak nem mutatta be.

A Sequens-féle posztógyár különféle ruhaszövetekből mutat be mintákat. Speciális gyártmányát a flánelt ez sem állította ki. Posztói erősek, téli ruháknak és különösen köpenyögeknek igen ajánlatosak.

Mint önálló iparosok Madezag János takács és Keresztes Béla kelmefestő, mindketten marosvásárhelyi lakosok vesznek részt. Előbbi sokféle női ru-

haszövetet állít ki, szolid és modern színekben. Különösen szürke matt virágos szövetei elegánsak. Meterjét 18 krajczártól fennebb kínálja, mindenesetre igen olcsó árakban. Keresztes a nép fogyasztásra szánt színes fonalak mellett, ruhák, abroszok, kesztyűk stb. festését mutatja be.

A székelykereszturi Pethő István-féle szövő tanműhely hasonló árukat állított ki, mint a sepsiszentgyörgyi szövőgyár. Kivanatos volna, hogy ez a különben jó vezetés alatt álló tanműhely szintén a mindennapi szükségletnek megfelelő cikkek előállítására térne át.

A helyi Slójd iskola sok csinos női munkával következetes haladását mutatja.

A háziipar mindenesetre a legvonzóbb csoportja ennek az osztálynak, különösen a magyarói varratások az eredeti mintázatokkal és a gazdag színválogatásokkal kiválnak itt is. Lénárt Józsefné magyarói lelkészné buzgólkodása folytán jött össze sok szép tárgy, ki saját gyűjteményéből is mintegy 2000 korona értékű munkát állított ki. Nagy elismeréssel adózunk neki azért és hogy kitartó szorgalommal, tudással és áldozatkészséggel buzgolkodik e szakma fejlesztésén és köszönet illeti, a mint alkalmat nyújtott a magyarói asszonyok értékes tudásának felfedezésére.

A magyarói varratások egyen-egyen a modern igényeket kielégítő tökéletes munkák, a melynek elterjedésre vannak hivatva az ország határán kívül is. Egyes darabok hercegi háztartásokba is beillenek. Hagyományos gyakorlatnak és izlésnek nyomait látjuk minden egyes darabon és egészben megnyilatkozását a doré magyarói nép szorgalmának és tisztaságszeretetének.

Századok óta műveli ama vidék népe a szövést és varrást. A férfi és női fehérneműeken, ág- és asztalneműeken, valamint speciális fali kendőkön alkalmazta a régi és újabb magyaros díszítéseket. Lénártné e díszítéseket átvitte uri háztartási cikkekre, a mi meglepően sikerült.

És most a legfőbb ideje lenne megfelelő eszközökkel a magyarói nőket ez uton tovább vezetni, hogy tudásukat értékesíthessék is. Hegedüs miniszter látogatásakor nagy érdeklődéssel nézte meg a gyűjteményt s kitalálásra helyezte gondoskodását.

A női munka kiállításnak egyik érdekessége még a magyarói székely szoba, a melyet szintén Lénártné rendezett be Vásárhelyi Mihályné magyarói asszonynak a segítségével. E szobának legérdekesebb darabjai az úgynevezett „rakottas” munkák, melyekből függönyök, abroszok, ágyszerítők és törülközők vannak. A megnyitáskor Hegedüs miniszterné Vásárhelyi Mihálynénak különösen a lelkére kötötte, hogy ezentúl elárúsításra is mentől többet dolgozzanak.

A háromszék megyei asszonyok tartó szötteseit Dávid Gyula kézdívasárhelyi kereskedő állítja ki minden fajtában. Nevezett kereskedőnek dícséretes érdeme, hogy a nép által használt ruhaszöttek forgalomban van, sajnos, hogy Marostordamegyében nem viselik.

Gödömerterházáról Kalliné Jusztinné állít ki gazdag gyűjteményt. Különösen szöttesei ezek között egy pár gobelin munkája igen érdekesek. Rádu Mártonné ugyanonnan romános szövött terítőivel teszi változatossá a kiállítást. László Gyuláné a csiki szőnyeget mutatja be. Csinos munkái vannak még Pap Erzsikének, Dudutz Ferencznének, Lukács Irmának, Koltár Györgynének stb.

(Folytatása köv.)

### Petőfi-émlékünnep a kászoni fürdőn.

A kászon-jakabfalvi kies fürdőn időző közönség, melynek nagy része kézdívasárhelyi ügyvédek, bírák, tanárok, kereskedők és ide való polgár családokból áll, idei július 29-én fényesen ünnepelte meg a lánglelkű költő és szabadsághős Petőfi Sándor halálának 51 éves évfordulóját.

Az idő is nagyon kedvezett a vásárnapi kirándulónak s ennek tulajdonítható, hogy K.-Vásárhelyről s a szomszédos csikmegyei községekből nagyszámú közönség rándult fel az ünnepélyre. A fürdő keleti oldalán az árnyas fenyősorok egyik sáutáján díszes lombsátor emeltetett s abban egy szépen felékesített oltár, az aznapi ünnepélyes istentisztelet elvégzése céljából. A tábori mise kezdetét hármasszótolydurranás jelezte. Még egy püspöki asszisztenciás mise sem lehetett papok tekintetében népe-

sebb, mint ezen a Kászonfürdőn első alkalommal bemutatott áldozat. A nagyszámú közönség mintegy átszellemülten s mély megilletődéssel hallgatta végig a dr. Ujfalusi József gyulafehérvári kanonok ur által elzengett misét.

Az isteni tisztelet befejezése után, rövid idővel a „Járjatok be minden, minden földet” kezdetű induló s majd a „Rákóczi”-nyitány fölzendülése tudatta az imént áhitatba merült hivatkozott, hogy az ünnepély polgári műsora kezdődik.

Az emelvény körül tömörült a fürdői daltársaság s a zenekar kísérete mellett, szépen zengte el a Kőlesei lélekemelő himnuszát, melyet felállva hallgattunk végig mindannyian.

Ezután a dr. Szilveszter Ferencz ur által szónoki hévvel előadott ünnepi megnyitó következett. A dőlczeg természetű ifju tanár hatalmas beszédével, mely Petőfi hazafias és harsány dalainak találó részleteivel ékeskedett, a közönséget viharos taps és éljenzésre ragadta.

Majd egy ritka szépségű bájos ifju leánykát vezetett a rendezőség egyik tagja az emelvényre, hatalmas erdei virágoskorral tüntetve ki az alföldi ome kecses liliumát, Petőfi „Ledőlt szobor” című allegorikus költeményét adta elő szolid és érzelmdus hangon, mit a közönség nagy tetszéssel fogadott, éljenzés és tapssal jutalmazott. Ha volna, a ki nem tudná, hogy „ki ő és merre van hazája”, megmondjuk, hogy a fürdő egyik állandó látogatójának, a közszertetben álló Szilágyi Samu bácsinak unokája és a szó legnemesebb értelmébe vett személfénye: Balogh Mariska k. a. tanítóképződei növendék Debreczenből.

A fürdőn lévő tanuló ifjuság Petőfi maradandó szépségű népdalaiból énekelt el néhányat zenekiséret mellett, majd Kiss Győző, Kiss Károly tanár ur bátor és jó magatartású fiacskája ugrott fel az asztalra s harsány hangon deklamálta el a „Talpra magyar”-t, utánna Kiss Irén k. a. (szintén Kiss Károly tanár leánya) és Czirjék Zsuzsika k. a. kedves énekkvintettjében gyönyörködünk, melyet taps és kíváncsira ismételnők kellett. Végül a „Szózat” előnéklése után, a Rákóczi-induló mellett levonultunk a közönségre, mely vidám és lelkes hangulatban, nagy részvét mellet folyt le a fürdőépület fölötti tágas és nyitott oldalú közterembe.

Mindenki feszült figyelemmel várta a sorlegbeszédet, melyet egy kiváló tehetségű illusztris férfi volt tartandó. Akár csak a híres Széchenyi-lakomán lettünk volna. Ott állt előtte a díszes kiviteli ezüst serleg, melyet a fürdőzőközönség készítettett a múlt évben oly meghagyással, hogy azzal évről-évre a Petőfi ünnepély bankettjén egy az elhunyt költő emlékéért méltató ünnepi díszbeszéd tartassék. Kitérő tappintat volt a rendezőség részéről, hogy felhasználva az dr. Ujfalusi József volt országgyűlési képviselő ur jelenlétét az idén őt ígykezezt megnyerni ezen feladatra ki által az ünnepély erkölcsi sikere és kimagasló volta már előre biztosítva volt. A művészi szép beszédet nem vagyunk képesek előggé méltatni. A különben is megnyerő szép alaku nagy tehetségű és kiváló szónoki erővel rendelkező főpap elragadtott mindnyájukat Petőfi méltató dícsimuszával. Az általános lelkesedés közepett a beszéd végével, midőn a szónok a szabad, a független magyarságát öltetve, a serleget magasra emelte, mindnyájan felállottunk, mint egy ember s a „Hazának rendületlenül légy hűvé oh magyar”-t zengettük el, mintegy ezzel fejeze ki mély meghatottságunkat. Nem is rószletezve az ezután felköszöntőket, melyeket dr. Bánffy Zsigmond, dr. Szacsavay Gyula ügyvédek, Bándy Vazul főgymn. igazgató Helley János volt országgyűlési képviselő, dr. Szilveszter Ferencz, Kiss Károly tanár urak és, mások mondtak az ünnepély szereplőire, a rendezőségre s a múlt évi ünnepély megteremtőjére: Embery Árpád székelyudvarhelyi főgymn. tanár urra, ki jelen nem volt az idén s a kit erről átiratilag határoztak értesíteni; azzal fejezem be e sorokat, hogy az ily ünnepélyek tartása mellett a fürdőző közönség a fenyővek illatos és ózondus levegője s a gyógyvizek élvezete közben nem csak megrongált egészségét és szervezetét állítja helyre, de szellemi életét is fejleszti, hazafias érzületét hatalmas hullámmásba hozza! Adja Isten, hogy ama emlékszerleg még évtizedek hosszú során át szerepeljen a kászoni fürdőn, s ne hogy az érdeklődéshiányból a sepsiszentgyörgyi székely nemzeti muzeumba kerüljön. Dr. B. V.

## Irodalom.

**Legjobb naptár.** A gömörmegeyi közművelődési kör egy átiratot intézett az Elnökhöz, melyben hozzájárulását kéri az általa kiadandó népszerű és hazafias szellemű naptárakhoz. Ezen megkeresést közöljük s az ügyet a közművelődési körök s egyletek és egyesek figyelmébe ajánljuk. A megkeresés szövege ez:

Mélyen tisztelt Elnökség!

Sajnosan tapasztalható általában, hogy az idegen ajku nép, mely az állam és a közművelődési egyletek által fentartott óvodákban és iskolákban a magyar nyelvet már meglehetősen megtanulta: az életbe kilépve, azt nagy részben elfelejti.

Mindenekelőtt szükséges tehát a nép kezébe egy olyan magyar olvasókönyvet juttatni, a mely neki egyrészt magyar nyelvbeli gyakorlatul szolgál, másrészt pedig hazafias érzését fejlesztendő és tovább ápolná.

Igen jól tudják a tapasztalatból, hogy a kalendárium, naptár az az egyedüli könyv, a mely legkönnyebben hozzáférhető a nép fiainak tűzhelyéhez, így tehát a kalendárium, a naptár lehet az a legalkalmasabb eszköz, a mely a fenti célra üdvösen és a siker biztos reményével alkalmazható.

A „Franklin könyvkiadótársulat” közbenjárására kész egy úgy nevezett „Közművelődési Naptár” kiadni, a melynek hazafias olvasmányaival nemcsak a magyar nemzeti érzést lehetne idegen ajku népeink között ápolni, hanem az idegen nyelvű naptárakat is kilehetne szorítani, a melyek sokszor épen nem alkalmasak arra, hogy abból a nép magyar hazafiasságot tanuljon.

A „Közművelődési Naptár” tartalmazni fogja:

1. A magyar történelem egyes eseményét, teljesen népszerű módon, főleg lelkesítő epizódokban, miután semmi sem alkalmasabb a hazához való ragaszkodást inkább felkeltetni és fejleszteni, mint a nemzet történetének ismerete.
2. Az ország rövid földrajzát, egy térképpel és esetleg egy vasuti térképpel is.
3. Az alkotmánytán fővonásait.
4. A közgazdaságtanból némi fogalmakat, kapcsolatosan annak fontosságával, mily nagy haszon háramlik abból hazánkra, ha a külföldnek nem adjuk a pénzt oly gyártmányokért, a melyek az országban is kaphatók és előállíthatók.
5. A mulattató részben magyar dalokat hangjegyekkel, adomákat a népiéletből merítve, erkölcsnemesítő rövid elbeszéléseket, természetesen a feladati színezet elkerülésével.
6. Tartalmazni fogja mindazt, a mi más naptárban szükséges és nélkülözhetetlen.

A „Franklin-Társulat” elég biztosítékot nyújt arra nézve is, hogy a „Közművelődési Naptár” egy beltartalomra nézve, mint az illusztrációk és külső kiállítás tekintetében teljesen meg fog felelni a magasztos hazafias célnak, de az anyagi áldozatok. különösen az első két évben oly nagyok, hogy az ország „Közművelődési Kör”-einek és egyleteinek az erkölcsi és anyagi támogatását a „Franklin-Társulat” nem nélkülözheti.

Alulírott azon tiszteletteljes kéréssel járulok tehát a mélyen tisztelt Elnökséghez, kegyeskedjék a „Közművelődési Naptár” ügyét az egylet választmánya elé terjeszteni s a sorokra válaszólag akár velem alulírottal, akár a „Franklin-Társulat”-tal (Budapest IV. Egyetem-utca 4.) tudatni.

1. Hajlandó-e t. Elnökség az az egylet választmánya a „Közművelődési Naptár” eszméjét, illetőleg kiadását erkölcsileg és anyagilag támogatni? Erkölcsileg különösen az által is, hogy ezen csak fővonásaiban kiírt prospektusra nézve, kiegészítő vagy módosító nagybecsű észrevételeket közölni méltóztassék oly célból, hogy ezen naptár tartalmánál fogva, magát a nép alsó rétegeiben mindinkább megkedveltethesse és úgy azzal, mint olcsó árával a más nyelvű naptárakkal diadalmasan versenyezessen.

Ha t. Elnökség az az egylet választmánya az erkölcsi és anyagi támogatásra hajlandó, tisztelettel kérem tájékoztatás céljából annak is közlését:

2. Mennyi lehet körülből azon példányok száma, melyekre a kör tagjainak közreműködésével előfizetőket lehetne szerezni. Esetleg

3. mennyi példányra reflektál maga a t. Erdélyrészi Közművelődési egyesület?

Midőn mélyen tisztelt Elnökségnek s a t. választmányának a hazafias ügyet pártfogásába ajánlom, nagybecsű válaszát az ügy sürgőssége miatt f. é. augusztus hó 15-ig kérve maradok.

Mély tisztelettel.  
Gömöri Szontágh Pál. s. k.  
Gömör-megyebeli egyik Közművelődési kör elnöke.

## Ujdonságok.

— **Időjárásunk.** A napok óta tartó nagy hőségnek bőséges eső vetett véget. Az idő esőre fordult s a levegő rendkívül lehűlt. A gazda közönség pedig aggódik az aratás miatt, mely a sok eső miatt egészen megakadt.

— **Vallási türelmetlenség.** A 20-ik század első esztendejét egy kicsinyke, de annál nevezetesebb ténnyel igyekeznek emlékeztetessé tenni az apáczá-klastromok. Nevezetesen több hazai klastrom, valószínűleg felső parancs következtében kimondotta, hogy az általa fenntartott leány-, nevelő intézetben jövőre protestáns tanulókat nem vesz fel. Így tett a többek között a nagyszabasi zárda is és elhatározásáról értesítette a kézdíváshelyi szülőket, kiknek gyermekei nagyobb számmal tanulnak ezen intézetben. Hogy mi az alapja ezen szokatlan intézkedésnek, nem lehet tudni, de talán jó volna a nagyméltóságú közoktatásiügyi miniszter urnak is beleszólni a dologba s végére járni, hogy miféle indító oka van ennek a boxer-izű rendeletnek.

— **Halálozás.** Nyujtói Damokos Albert márkosfalvi nagybirtokos, törvényhatósági és közigazgatási bizottsági tag f. hó 29-én hosszas szenvedés után meghalt. Az elhunyt nagy szerepet játszott közéletünkben s becsületes, tiszta jelleme sok jó barátot és még több tiszteletet szerzett neki. Temetése nagy részvét mellett ment végbe Márkosfalván. Béke és áldás poraira

— **Temetés pap nélkül.** (Beküldött) A napokban tanuja voltam egy temetésnek, melynél oly különös dolgot láttam, mi engem egészen felháborított s azért szükségesnek tartom ezen esetet nyilvánosságra hozni. Nem régiben meghalt az itteni kórházban egy Vértesi Antal nevű színész, ki tudomásom szerint a Tiszay Dezső színtársulatától maradt nagy betegen vissza. A temetést a kórház rendezte az ingyenes betegek részére előírt egyszerűséggel s az egyházi segédletet a helybeli r. kath. plébános végezte ingyenesen. Hogy a szolgálat egészen ingyenes volt, kitűnt abból is, hogy a lelkész ur nem tartotta szükségesnek sem egyházi ornátusban megjelenni sem a koporsót a temetőig kikísérni, hanem az oroszfalvi ut közepén beszentelte rövidesen s a koporsót utnak indította. Árgyelus pedig a lovai közé csapva, úgy elvitte a koporsót, mintha csak egy kiszen lett volna. Így tette meg utolsó útját pap és kíséret nélkül a szegény halott, ki életében egy jeles tagja volt a magyar színésznek. A főtisztelendő ur pedig bizony megtehette volna, hogy azt a szegény embert kikísérje a temetőig, különösen mikor látta, hogy egyáltalában senki sincs kísérete, hisz az, hogy valaki után nem jár sallarim nem menthet fel egy lelkészt a papi és keresztényi kötelességek teljesítése alól.

— **A F. M. K. E. évi nagygyűlése.** A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület, az ország legrégebbi és legtevékenyebb kultúregyesülete, augusztus 28-án tartja meg ez évi nagygyűlését Zólyom-

ban, a Felvidék egyik leginkább magyarosodó városában. Zólyom város közönsége máris nagyban készülődik, hogy ezt a napot a felvidéki magyarság ünnepévé avassa. — Vendégül hívja az egész magyar kormányt és a sajtót, hogy tanuja és részese legyen a magyar állameszme erejének és hódításainak a Felvidéken. Ott lesz Felső-Magyarország intelligenciájának és népének színe-java, hogy ünnepies bizonyosságát adja, milyen nagy eredményeket ért el a F. M. K. E. tizenhét éves hazafias munkálkodásával. Az elnökség ebből az alkalomból felhívja az egyesület tagjait, akik a nagygyűlésen résztvenni kívánnak, hogy a szándékukat az egyesület központi titkári hivatalánál (Nyitra) mielőbb jelentsek be, hogy megfelelő elszállásolásuknál még idejében gondoskodhassék. Az egyesület tagjainak a kereskedelmi miniszter, a nagygyűlés idejére, kedvezményes vasúti jegyeket bocsát rendelkezésére.

— **Kettős öngyilkosság.** Csorja László fiatal, alig huszonegy esztendősz asztalossegéd beleszeretett Ferenczi Ágnes dohánygyári munkásleányba. A leány viszonzta az asztalossegéd szerelmét, sőt arra is ráállott, hogy a gyár kötélkéből kilépve, Csorjával Brassóba elmegy. A szerelmes pár huzamosabb ott tartózkodás után visszatért Sopsi-Szent-Györgyre, hol sok kellemetlenségnek volt kitéve a szép Ferenczi Ágnes. Hogy azután szülői szemrehányásaitól megszabaduljon, szombaton délután felakasztotta magát. Először szülői, valamint a kiszállított orvos, dr. Nagy Sándor, már csak a boállott halált konstatálták. Pár levelet is hagyott hátra az elkeseredett szegény leány s ezek egyikét szeretőjéhez, Csorjához intézte. Csorja László természetesen még aznap értesült a leány öngyilkosságáról és az eset érthető lelkizavart idézett elő nála. A leány miatta szenvedte szülőinek szemrehányásait s hogy a kellemetlen helyzet még súlyosodjék, Csorja László anyja megfenyegette Ferenczi Ágnes és követelte, hogy fiával szakítson. Az érzékeny fiatalember mindezeket elgondolva, megsiratta elhalt kedvesét és jul. 29-én reggel, mikor a koporsót Ferenczi Ágnesnek elszállították Szemerjára, be ment a „Potsaparkba” és ott egy orgonabokor tövében fölbőlte magát. A kilenczméteres régi revolverből három lövést intézett fejébe, mikor a lövés zajára összeszaladt a közönség. Csorja már akkor kizsebzett. Óriási néptömeg verőlt össze és csakhamar megjelent a rendőrség részéről Nagy Miklós alkapitány és dr. Daday Vilmos kórházi orvos. Megtartották a helyszíni szemlét és a hullát beszállították a „Ferencz József-kórházba”. Egy nyitva talált levélben arra kérte Csorja édesanyját „jöjjön azonnal”, de már a levél elküldésére úgy látszik nem volt ideje. Szorgalmas, tisztességes iparos volt Csorja, ki legutóbb Kelemen Gyula asztalosmesternél dolgozott, végzetes elhatározásáról nem volt senkinek sejtelve sem. A halálosotról a hatóság értesítette az öngyilkosnak Barátoson lakó szülőit. Általános a részvétel a szerencsétlen pár iránt s 29-én valóságos bucsujárás volt a leánynak Szemerján felállított ravatalához.

— **A tanulók nyári mulatsága.** Valamint eddig, egy most is odaadó kitartással, lankadatlan erővel és buzgalommal működik a rendezőség, szem előtt tartva a nemes célt, hogy a mulatság fényesen sikerüljön. A cél, mely szentesíti az eszközt, ez

sarkalta a rendezőség kebléből jelentkező egyéneket arra, hogy a meghívókat személyesen vigyék el a vidékre. Valószínűleg tehát nemcsak az idevalók, hanem a vidékiek is elősegítik a mulatság sikerét.

— **Füzdővendégek Kovásznán.** Nagy Gyula hivatalnok Mezőtur (4 sz.) Márkos Imre állomásfőnök Csik-Ajnád (2 sz.) Rosinger Béni kereskedő Parádfő (1 sz.) Gyenge Áronné birt. Miklósvár (1 sz.) Valentin Ferencz esendő Cs.-Gyimes (1 sz.) Moór Gyuláné lelkész neje Brassó (7 sz.) Teutsch Mihály hivatalnok Brassó (2 sz.) Kovács Gyula pénzügymin. tan. Budapest (1 sz.) Nosztoki Gligorné bérk. Bukarest (2 sz.) Johan Bogdán birt. Keresztényfalva (1 sz.) Sándor Albertné máv. kalauznó Brassó (1 sz.) Keller Mihály tanító Budapest (2 sz.) Fuhrmann Pál erd. gond. Krisba (1 sz.) Deszner Róbert keresk. Brassó (1 sz.) Kádár Ákos kir. törvényszéki bíró K.-Vásárhely (5 sz.) Spiczter Sámuel kereskedő N.-Várad (2 sz.) Vas Ferenczné birt. Albis (2 sz.) Krisik Ferenczné máv. hiv. (1 sz.) Özv. Fogarasi Jánosné magánzó Kolozsvár (1 sz.) Nagy Mihályné hiv. Kolozsvár (1 sz.) Biró György birt. Budapest (2 sz.) Bartos Mihályné birt. Albis (1 sz.) Koch Károly kir. albiró Budapest (3 sz.) Sara Jón kereskedő Brassó (2 sz.) Dániel Adolfné esendő örm. neje Brassó (1 sz.) Oriás József tisztv. Déva (1 sz.) Kromer Józsefné vállalk. Brassó (8 sz.) Henszl Julia vállalk. Brassó (1 sz.) Müller József iparos Kolozsvár (2 sz.) Elefona Safrano iparos Brassó (1 sz.) Helené Mihalovics iparos Brassó (1 sz.) Pogány Ferencz hiv. Budapest (3 sz.) Jarkovszky Jozefin nevelőnő Brassó (1 sz.) Szabó Róza magánzó (2 sz.) Klein Izraelné keresk. Tövis (1 sz.) Leontine Márta magánzó Brassó (2 sz.) Szabó Anna és Róza birt. Bodok (1 személy.) Welnreiter Györgyné, sörgyáros K.-Vásárhely (3 sz.) Varteréz Antal honvéd százados N.-Szeben (1 sz.) Vukovits Péter város tanácsos Erzsébetváros (2 sz.) Erdős József törvényszéki bíró Budapest (4 sz.) Farkas Józsefné kereskedő Budapest (1 sz.) Dáner Ábel áll. tisztv. Brassó (6 sz.) Kaizer Nándor nyug. hivatalnok Budapest (1 sz.) Panait Párvanescu Bukarest (2 sz.) Baka Ilona Gelence (2 sz.) Bodó Klára Torja (3 sz.) dr. Bereckó Viktor aljárásbíró Nagy-Kanizsa (1 sz.) Orbán István áll. tanító Nagy-Kanizsa (1 sz.) Fábrián Ármenné hivatalnok neje Szeged (1 sz.) Miesei F. György szinigazgató Budapest (5 sz.) Mieso Ferencz szinigazgató Budapest (2 sz.) Lujza Nougoboren Brassó (4 sz.) Daragics Róza K.-Vásárhely (1 sz.) Sebestyén Károlyné vállalkozó Brassó (1 sz.) Türk János vállalkozó Brassó (1 sz.) Zajzon János tanító Brassó (5 sz.) dr. Kondrád Géza ügyvéd mészáros Brassó (1 sz.) dr. Konrád Géza ügyvéd Hatvan (2 sz.) Martha Derbner magánzó Hóltóvény (1 sz.) Kis Jakab magánzó Budapest (4 sz.) Sigmund Gusztáv tanár Brassó (4 sz.) Lisz Kata magánzó Kőhalom (1 sz.) Kriszter Márta Kőhalom (1 sz.) Reufel Rozina Kőhalom (1 sz.) Folya Károly földmives Kisujszállás (1 sz.) Fekete Teréz (1 sz.) Folya Géza földmives Kisujszállás (3 sz.) Rödiger Lajos tanár Zombor (4 sz.) Trenesényi Károly tanár Zombor (2 sz.) Sárdi János ör. Musa (1 sz.) dr. Bruckner Antal ügyvéd Kolozsvár (1 sz.) Henrich Gálter városi pénztári ellenőr Brassó (1 sz.) Domers Friderika magánzó Brassó (1 sz.) Deák Gerő tanár Szászváros (6 sz.)

(Vége köv.)

# HIRDETÉSEK.

## HIRDETÉSEK

e lap kiadóhivatalában

**olcsó áron felvétetnek.**

Bélyeg díjat július 1-étől nem kell fizetni!

!!!Pártoljuk a hazai ipart!!!

IFJ. JANGSÓ MÓZES

ajánlja szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezéseit, u. m.: ágyruha- és étszékényeket, szalon- és ebédlő-asztalokat, ágylakat, mosdó- és éjjeli szekrényeket; továbbá magas, félmagas, hátú és heverő diványokat, lószőr- és afrikai matraczokat, fali-, és toalett tükröket, nád- és préselt ületű hajlitott székeket, ablak carnisokat, stb. stb.

!!! Olcsó árak !!!

Ny. Ifj. Jangsó M.-nél K.-Vásárho lytt.